

14
ложат избухналите размирия и недоволства, да защитят селищата, по край които минаваше шествието на бегълците, от изстъпления и произволи. Но мнозина от по-видните вождове и семействата им останаха в царския град, като заселваха нови махали, строяха палати, по подобие на великите боляри, и взимаха участие в лова и празненствата на царския дом.

Твърде често народите край границата на преселените кумани започнаха да чувствуват неудобството и пакостта от подобни нежелани съседи. Понеже в българска земя им бе строго забранено да се отдават на плячкосване и нечинства, куманите почнаха да преминават границата и да нападат и без това разорените и опустошени земи на латините и никейците. Настървени и озлобени от жестокостите на татарските монголи, узите бяха все още под гнета на преживените жестокости и не смятаха за голям грях да подпалят някое селище, или да разграбят някои ниви.

Наплашени от постоянните им притеснения, най-сетне латините решиха първи да подадат ръка за приятелство и изпратиха да преговаря в Търновград самия си баил, мъдрия и дръзновен Нарю дьо Туси.

27
Звън от лютни и арфи придружаваше песента на кръшните млади гласове. Провансалски трувери, доведени от свитата на Нарю дьо Туси, пееха най-новите рефрени в чест на побратимяването на латини и българи. Студеният светлик на месеца надничаше през черната мрежа на клоните и листата, изпълваше небето с тънко, сребристо сияние. Кубетата на св.Петка и св.Спас изникваха тъмни и стройни сред гъстата залесеност на Цареveckите градини. Във въздуха се разстиляше острото благовоние на полените с вода цветни лехи. Големият прием в чест на фрушкия и на папския легат бе отреден да стане, поради тежчината, в двора и градините около палата. Още